

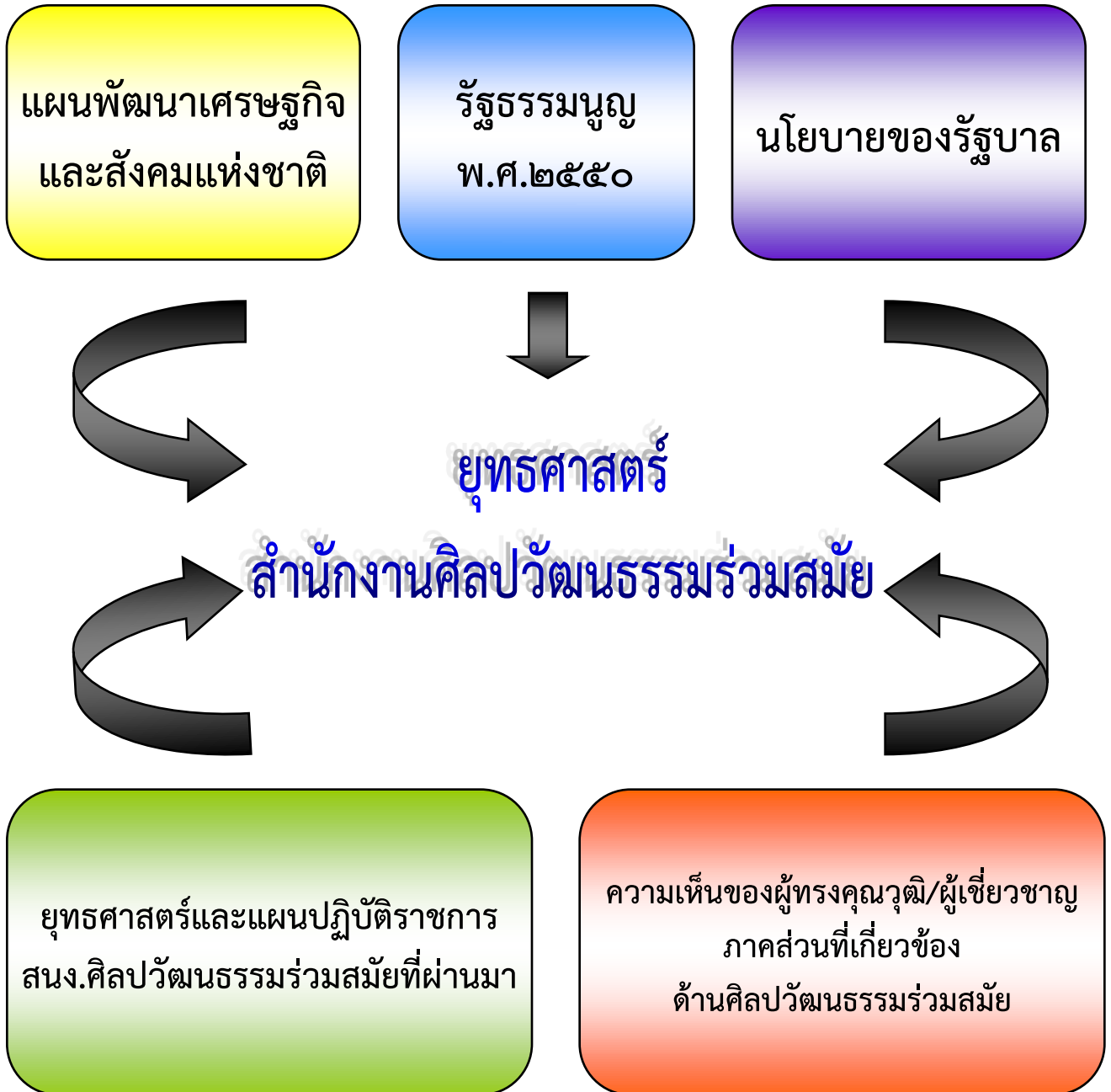
สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

แผนยุทธศาสตร์
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘
(ฉบับสมบูรณ์)

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.)

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อเพิ่มพูนภูมิปัญญา และประยุกต์ใช้ในสังคม โดยได้จำแนกงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็น ๙ สาขา ประกอบด้วย ๑).สาขาทัศนศิลป์ (Visual Arts) ๒).สาขาศิลปะการแสดง (Performing Arts) ๓).สาขาคีตศิลป์ (Music) ๔).สาขาวรรณศิลป์ (Literature) ๕).สาขาสถาปัตยกรรม (Architecture) ๖).สาขามัณฑนศิลป์ (Interior Design) ๗).สาขาเรขศิลป์ (Graphic Design) ๘).สาขาภาพยนตร์ (Film) และ ๙).สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย (Fashion) ซึ่งงานศิลปะร่วมสมัยในแต่ละสาขานั้น ล้วนเกิดจากจินตนาการ การต่อยอดภูมิปัญญา ผนวกด้วยความคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมให้เกิดเป็นผลงานศิลปะร่วมสมัย อันทรงคุณค่าในรูปแบบต่างๆ เป็นประโยชน์ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางจิตใจ อันได้แก่ สุนทรียะ และประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิต ตามประเภทหรือคุณลักษณะของผลงานศิลปะนั้นๆ

กรอบในการจัดทำยุทธศาสตร์ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

แนวทางการดำเนินการของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ภายใต้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐

- นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานศิลปะร่วมสมัย
- การส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อเพิ่มพูนภูมิปัญญา และประยุกต์ใช้ในสังคม
- สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยพื้นฐาน เพื่อใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทุกสาขา
- สนับสนุนเครือข่ายการทำงานของหน่วยงานให้เข้มแข็ง มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทั้งใน และต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง
- ส่งเสริมศิลปินที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้สร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพ และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ
- พัฒนาการทำงานแบบเป็นองค์รวมทั้งในเชิงโครงสร้างการทำงาน และในเชิงเนื้อหาสาระ
- การพัฒนาบุคลากรขององค์กรรวมถึง เครือข่ายสายวิชาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการทำงานให้มากขึ้น

ขอบข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ๙ สาขา

๑. สาขาทัศนศิลป์ (Visual Arts) หมายถึง ศิลปะที่มองเห็นได้ด้วยตา ทั้งศิลปะสองมิติและสามมิติ ที่เป็นทั้งจิตรศิลป์และประยุกตศิลป์ ลักษณะสำคัญของทัศนศิลป์ คือ ภาพและรูป ได้แก่

-จิตรกรรม หมายถึง ภาพเขียนสีและภาพลายเส้น

-ประติมากรรม หมายถึง งานปั้นและแกะสลัก

-ภาพพิมพ์ หมายถึง ศิลปะการพิมพ์ด้วยกรรมวิธีต่างๆ เช่น การพิมพ์ด้วยแม่พิมพ์ไม้ หรือโลหะ เป็นต้น

-ภาพถ่าย หมายถึง ผลงานศิลปะภาพถ่ายที่เสนอด้วยสื่อและกรรมวิธีต่าง ๆ

-สื่อประสม หมายถึง ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยกรรมวิธีและเทคนิคต่าง ๆ

อย่างอิสระ

๒. สาขาศิลปะการแสดง (Performing Arts) หมายถึง ศิลปะการแสดง ละคร การละเล่น และการแสดงพื้นบ้านประยุกต

๓. สาขาคีตศิลป์ (Music) หมายถึง ดนตรีและการขับร้อง

ดนตรี ในที่นี้ หมายถึง การเล่นดนตรีสากลและดนตรีไทยประยุกต ที่มีทั้งประเภท ดัด สี ตี และเป่า

ขับร้อง ในที่นี้ หมายถึง การใช้เสียงที่เปล่งออกมาจากลำคออย่างมีศิลปะ ด้วยการ ตบแต่งเสียงทำนองเพลงให้เกิดความไพเราะ เช่น การร้องอิสระ การร้องประกอบดนตรี การร้อง ประกอบการฟ้อนรำ เป็นต้น

๔. สาขาวรรณศิลป์ (Literature) หมายถึง ศิลปะในการแต่งหนังสือ หรือ ศิลปะทางวรรณกรรมที่มีองค์ประกอบ ที่สำคัญในการแสดงความรู้สึกสะท้อนใจ จินตนาการ และการแสดงออกทางที่เฉพาะตัว มีวิธีการเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจทั้งกวีนิพนธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร

ขอบข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ๙ สาขา (ต่อ)

๕. สาขาสถาปัตยกรรม (Architecture) หมายถึง งานออกแบบหรือศิลปะที่เกี่ยวกับสิ่งก่อสร้าง ซึ่งสร้างขึ้นใหม่อย่างเป็นศิลปะ สวยงามเป็นสง่า และถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย มีคุณค่าทางศิลปะ และมั่นคงแข็งแรง ได้แก่ วัดวาอาราม สถูปเจดีย์ ปราสาทราชวัง บ้านเรือน เป็นต้น

๖. สาขามัณฑนศิลป์ (Interior Design) หมายถึง ศิลปะการออกแบบ การประดับและตกแต่งสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในอาคาร บ้านเรือน สถานที่ ทั้งในลักษณะที่สื่อถึงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นสากล และศิลปวัฒนธรรมของชาติ

๗. สาขาเรขศิลป์ (Graphic Design) หมายถึง การออกแบบศิลปะในการสื่อสารกับกลุ่มชนด้วยภาษาที่ตีความได้โดยการดูด้วยตา ทั้งที่เป็น “ภาษาอักษร” (เขียนด้วยตัวอักษร และเครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ) และ “ภาษาภาพ” (ภาพถ่าย ภาพวาด ลายเส้น สีส้น และอื่นๆ) โดยตอบสนองการสื่อสารเป็นสำคัญ งานเรขศิลป์ มีรูปทั้งแบบงาน ๒ มิติ เช่น งานสิ่งพิมพ์ งานออกแบบตราสินค้า งานออกแบบบรรจุภัณฑ์ งานโฆษณาณรงค์ งานออกแบบเว็บไซต์ เป็นต้น และรูปแบบงาน ๓ มิติ เช่น สื่อผสมโครงสร้างเพื่อจัดแสดงในงานต่าง ๆ ตราสัญลักษณ์ขององค์กร รูปประติมากรรมลอยตัว เป็นต้น

๘. สาขาภาพยนตร์ (Film) หมายถึง งานศิลปวัฒนธรรมด้านสื่อ ภาพเคลื่อนไหว (Moving images) หรือโสตทัศน์ (Audiovisual) ทั้งที่ผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ เทปวีดิทัศน์ และสื่อผสม มีขอบเขตกว้างขวางตั้งแต่ภาพยนตร์สมัครเล่น ภาพยนตร์ครอบครัว ภาพยนตร์สั้น ภาพยนตร์ทดลอง ภาพยนตร์สารคดี ไปจนถึงภาพยนตร์ในอุตสาหกรรมบันเทิง

๙. สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย (Fashion) หมายถึง การออกแบบเสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องประดับร่างกาย และการแสดงแบบการนุ่งห่มแบบต่าง ๆ ที่มีรูปแบบและสีส้นตามสมัยนิยม ตามแบบหรือวิธีการที่นิยมกันทั่วไปในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการทบทวน ศึกษา ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๑. สาขาทัศนศิลป์ (Visual Arts)

- การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยง และสร้างความเข้าใจในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมของชาติ ตลอดทั้งโอกาสที่จะได้ทำงานหรือผลิตผลงานหลังจบการศึกษา รวมถึงความเชื่อมโยงของแผนการศึกษาในแต่ละระดับ
- การส่งเสริม การสนับสนุน การเปิดเวที เปิดพื้นที่การดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยแบบครบวงจรจากบุคคลทุกกลุ่ม ทั้งจากภาครัฐ ศิลปิน เครือข่าย ครู นักเรียน ผู้บริโภคหรือลูกค้าทางด้านศิลปะร่วมสมัย
- การสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพของศิลปินผู้สร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัย ให้มีผลงานเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ
- การจัดตั้งสถาบันเพื่อการศึกษาเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
- การบูรณาการงานทัศนศิลป์กับศิลปะร่วมสมัยในสาขาต่างๆ

๒. สาขาศิลปะการแสดง (Performing Arts)

- การส่งเสริมให้ศิลปินศิลปะการแสดงร่วมสมัย ได้มีโอกาสแสดงผลงานศิลปะการแสดง
- การจัดแบ่งประเภทงานศิลปะการแสดงร่วมสมัยให้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ เช่น การแสดงละครเพื่อชุมชน หรือการแสดงทั่วไป ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปใช้ในการเผยแพร่ สื่อสารสู่ความเข้าใจในกลุ่มเป้าหมายของประชาชนแต่ละกลุ่ม
- การศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนางานศิลปะการแสดงของแต่ละกลุ่ม เช่น Processional Company / Commercial Company / หรือ Educational Company (กลุ่มละครเร่ ละครเพื่อชุมชน)
- การสนับสนุน ส่งเสริมงานศิลปินศิลปะการแสดง ให้พัฒนางานเพื่ก้าวขึ้นสู่ความเป็น Commercial Art
- การจัดระบบงานศิลปะการแสดง โดยแบ่งส่วนโครงการเป็น ๓ ประเภท ดังนี้ (๑) โครงการเฉพาะ (ทำสั้นสุดใน ๑ ครั้ง ไม่มีต่อเนื่อง) (๒) โครงการต่อเนื่อง และ (๓) โครงการพิเศษ

ข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการทบทวน ศึกษา ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๓. สาขาศิลปะ (Music)

- พัฒนาบุคลากรดนตรีร่วมสมัย ทั้งในด้านการผลิตนักดนตรีรุ่นใหม่รวมถึงการผลิตนักบริหารธุรกิจและธุรกิจกรมดนตรี ให้มากขึ้นและมีมาตรฐานสูงขึ้น
- การพัฒนางานดนตรีร่วมสมัย ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพดนตรีร่วมสมัยในด้านบทบาท สาระ และแนวทาง ด้านการพัฒนาระบบวิจารณ์ทั้งโดยนักวิจารณ์และโดยสาธารณชน และด้านการอำนวยความสะดวกงานดนตรีร่วมสมัย
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีร่วมสมัย
- การพัฒนาแหล่งทุนทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างประเทศ ฯลฯ

๔. สาขาวรรณศิลป์ (Literature)

- ส่งเสริมการสร้างสรรค์วรรณกรรมไทย การส่งเสริมการอ่าน การเขียน ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป เช่น จัดรายการประกวด การแข่งขัน การอ่าน การจัดนิทรรศการหนังสือ การเสวนาเพื่อแลกเปลี่ยนทัศนะ ฯลฯ
- การสนับสนุนการเผยแพร่วรรณกรรมไทย สนับสนุนให้มีการแปลวรรณกรรมร่วมสมัยของไทยเป็น ภาษาต่างประเทศ ให้การสนับสนุนการพิมพ์ การจัดจำหน่าย การสนับสนุนให้มีการแปลรูปวรรณกรรมร่วมสมัยของไทยเป็นศิลปะแขนงต่างๆ
- เสริมสร้าง ดูแล และคุ้มครองผู้สร้างสรรค์วรรณกรรม ให้ความสนับสนุนกิจกรรมด้านวรรณกรรม การจัดทำ ทะเบียนนักเขียน การจัดสรรเงินทุน การประสานกับธนาคาร และสถาบันทางการเงินเพื่อแปลงทรัพย์สิน การผลักดันเรื่องกฎหมายลิขสิทธิ์เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่นักเขียน
- การให้ความร่วมมือกับองค์กรทางวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ ให้การสนับสนุนกิจกรรม ส่งเสริมการ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมทางวรรณกรรมของไทยกับต่างประเทศ เช่นการแปลวรรณกรรมไทย เป็นภาษาต่างประเทศ และต่างประเทศเป็นภาษาไทย การแลกเปลี่ยนนักประพันธ์หรือนักเขียนระหว่างประเทศ ให้เดินทางไปศึกษาเรียนรู้ สนับสนุนการจัดตั้งสหพันธ์นักเขียน
- การเชิดชู และยกย่องผู้สร้างสรรค์วรรณกรรม พิจารณามอบรางวัลแก่นักเขียนที่มีผลงานสร้างสรรค์วรรณกรรม ร่วมสมัย การจัดนิทรรศการ เสวนา อภิปราย และการให้ทุนด้านวรรณศิลป์

ข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการทบทวน ศึกษา
ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๕. สาขาสถาปัตยกรรม (Architecture)

- การสร้างความรู้ความเข้าใจ ในรูปแบบที่หลากหลาย การพัฒนาความรู้ และการเผยแพร่ เช่น สื่อนิทรรศการ เอกสารสิ่งพิมพ์ ที่รวบรวมผลงานสถาปัตยกรรมร่วมสมัยเผยแพร่ทั้งในและต่างประเทศ
- การส่งเสริมที่เน้นเรื่องวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมท้องถิ่น
- การผลักดันให้มีการจัดทำโครงการเพื่อจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยเพื่อประโยชน์และความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นตัวเอง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นอย่างยั่งยืนอีกทางหนึ่ง
- การศึกษาวิจัย พัฒนาต้นแบบ ให้มีมาตรฐานเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบที่ดีของงานสถาปัตยกรรมร่วมสมัย

๖. สาขามัณฑนศิลป์ (Interior Design)

- การเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงานการศึกษาวิจัยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านมัณฑนศิลป์ เช่น งานพิพิธภัณฑ์ งานผ้า งานสถาปัตยกรรม งานศิลปะทัศนศิลป์ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการนำไปประกอบการผลิตผลงานด้านมัณฑนศิลป์ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามความต้องการของผู้ใช้บริการ
- การสร้างแหล่งเรียนรู้ให้ศิลปินร่วมสมัยผู้ผลิต และผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านมัณฑนศิลป์สามารถเข้าไปศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลให้มีความรู้ที่ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับปรัชญา เอกลักษณ์ วัฒนธรรมของชาติไทยและของต่างประเทศในระดับสากลในวงกว้าง เพื่อการสร้างสรรค์และแลกเปลี่ยนผลงานที่ทันสมัยและร่วมสมัย
- งานมัณฑนศิลป์มีความเกี่ยวข้องกับทุกสาขา ดังนั้นในกลุ่มของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

ข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการทบทวน ศึกษา ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๗. สาขาเรขศิลป์ (Graphic Design)

- การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดความรับรู้ เกิดความเข้าใจ ความหมายของการออกแบบเรขศิลป์ ให้สังคมแยกแยะรูปแบบของงานออกแบบเรขศิลป์อย่างเป็นรูปธรรมได้จากงานออกแบบเรขศิลป์สาขาต่างๆ อาทิ ออกแบบวารสาร (Editorial Design) ออกแบบหนังสือ (Book Design) ฯลฯ
- การส่งเสริมทางด้านการศึกษา การผลักดันให้เกิดตำราที่มีมิติของงานออกแบบเรขศิลป์ได้ครบถ้วนด้วยตัวอย่างงานเรขศิลป์ของไทยเองเป็นหลัก เพื่อเป็นการวางรากฐานสู่การพัฒนางานเรขศิลป์ให้มีลักษณะเฉพาะของไทย
- การสร้างมาตรฐานวิชาชีพ การจัดหลักสูตรอบรมวิชาชีพ พร้อมออกใบประกาศรับรองให้ผู้รับการอบรม เพื่อเพิ่มมาตรฐานงานบริการด้านเรขศิลป์ รวมถึงการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างตัวแทนองค์กรที่ใช้บริการงานเรขศิลป์กับนักออกแบบเรขศิลป์

๘. สาขาภาพยนตร์ (Film)

- การส่งเสริม สนับสนุนจากภาครัฐ ในการสร้างภาพยนตร์ไทย และกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้ผู้สร้างได้ผลิตผลงานที่ดีมีคุณภาพออกสู่ตลาด หรืออาจซื้อผลงานที่ผลิตแล้วนำออกเผยแพร่
- การจัดสถานที่สำหรับพบปะชุมนุมของคนวงการภาพยนตร์ อาจจัดในพื้นที่หอศิลป์เพื่อให้คนในวงการมาพบปะกัน ร่วมกันฝึกอบรมบุคลากร วิจารณ์ผลงาน และแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนร่วมมือกันสร้างและพัฒนางานด้านภาพยนตร์
- การจัดให้มีพื้นที่การเผยแพร่แลกเปลี่ยนทางด้านภาพยนตร์ การจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ในวาระสำคัญ โดยเลือกภาพยนตร์ที่มีสาระสำคัญและสอดคล้องเกี่ยวข้องกับเทศกาลนั้นๆ แล้วรณรงค์สร้างกระแสการชมภาพยนตร์ไปสู่ประชาชน
- การสร้างแรงจูงใจ สร้างต้นแบบการรับรองคุณภาพ การส่งเสริมการให้รางวัลแก่ผู้สร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์และศิลปินดีเด่นประจำปี โดยภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งเสริมจากภาคเอกชนที่ทำอยู่แล้วทุกปี เพื่อสร้างมาตรฐานและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคคลในวงการภาพยนตร์ และเพื่อจูงใจให้สร้างภาพยนตร์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น
- ส่งเสริมความร่วมมือกับการแลกเปลี่ยนบุคลากร การฝึกอบรม ร่วมทุนกับต่างประเทศด้านภาพยนตร์ร่วมกัน โดยให้ผู้แทนของแต่ละประเทศมาเลือกเนื้อหาเรื่องที่ประชาชนในประเทศของตนชื่นชอบและประทับใจ แล้วร่วมกันสร้างและนำออกฉายทั่วภูมิภาคในประเทศเพื่อนบ้าน และนานาชาติ

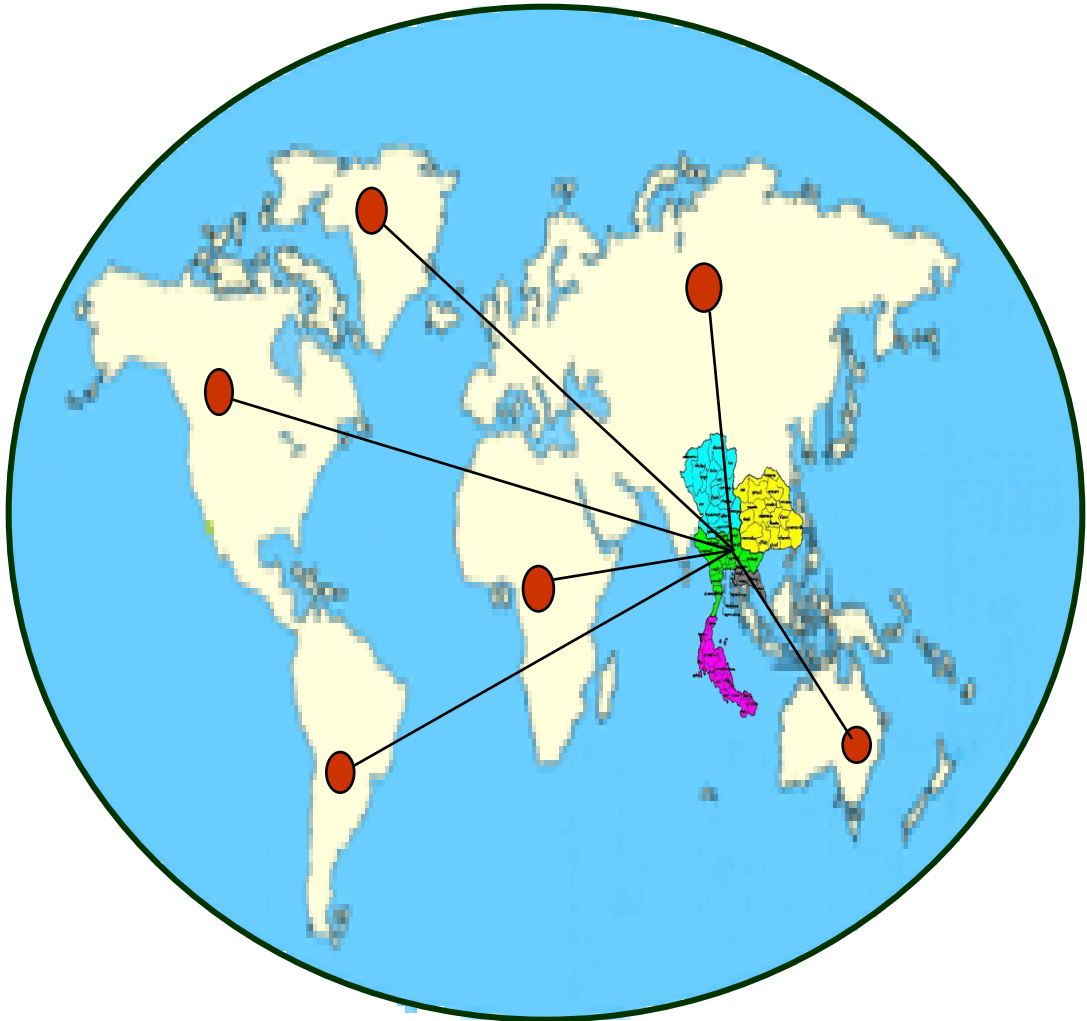
ข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการทบทวน ศึกษา
ร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๙. สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย (Fashion)

- การผลักดันให้เกิดองค์กร/สถาบันที่ขับเคลื่อนงานด้านแฟชั่นที่ใช้ภูมิปัญญา การสร้างสรรค์นวัตกรรมที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทย
- การสร้างทิศทาง กระบวนการ และแบบฉบับที่ชัดเจนที่แสดงถึงการสร้างเอกลักษณ์ของการออกแบบในการสร้างสรรค์งานแฟชั่นไทย
- การจัดการ/สร้างพื้นที่การเรียนรู้ สร้างสรรค์การแสดงออกทางแฟชั่นร่วมสมัย
- การผลักดันให้มีมาตรการที่เอื้ออำนวยให้อุตสาหกรรมแฟชั่นไทยแข่งขันได้ในตลาดภายในและต่างประเทศ
- การขับเคลื่อนงานออกแบบที่บูรณาการกับสาขาศิลปะการออกแบบอื่นๆ เช่น กำหนดหัวข้อหลักประจำปีในการผลักดันงานออกแบบร่วมกัน
- การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย

แนวคิดหลักในการดำเนินงาน

ศิลปวัฒนธรรมไทยได้รับการต่อยอด สร้างสรรค์ ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
เพื่อส่งมอบ “คุณค่า” สู่สังคมไทยและสังคมโลก

โดยการส่งเสริมศิลปประร่วมสมัยแบบรอบด้านทั้งในด้านการเก็บรวบรวม การพัฒนาข้อมูล การพัฒนาองค์กร
และกลไกการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากร การส่งเสริม การพัฒนา การสร้างสรรค์งาน
ซึ่งเป็นต้นน้ำสำคัญของกระแสหลักในการพัฒนาที่เรียกว่า

“ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ”

วิสัยทัศน์ (VISION)

เป็นผู้นำการพัฒนาองค์ความรู้
และ
การสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

พันธกิจ (MISSION)

๑. ส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรม สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย เพื่อเพิ่มพูนปัญญา และประยุกต์ใช้ในสังคม

๒. ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีหอศิลป์เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้งานศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

INTEGRATED
EXECUTION

บูรณาการและติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย และ
ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

SWOT Analysis

การประเมินสถานะแวดล้อม

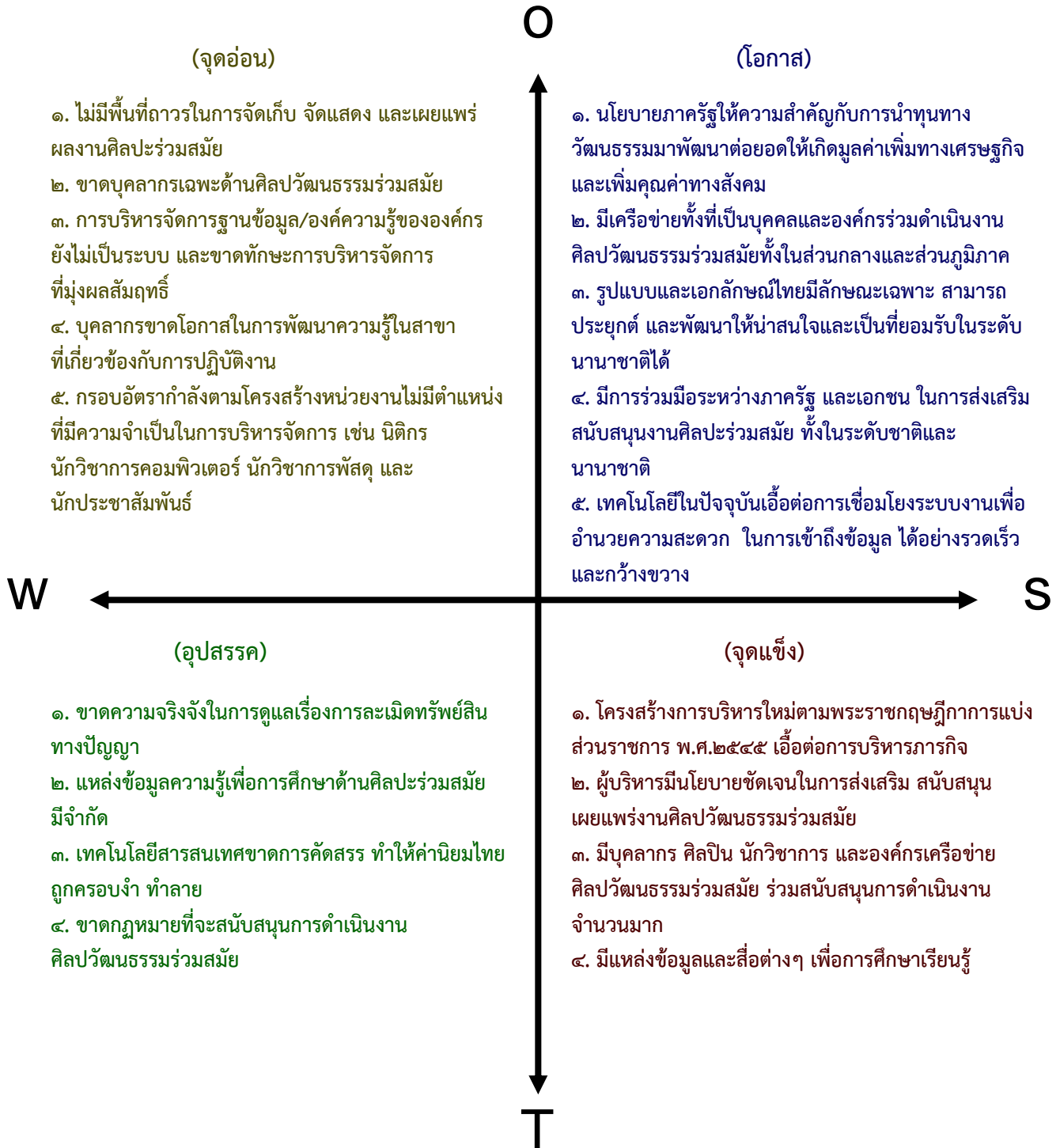
Opportunities-โอกาส	Threat-ภัยคุกคาม
<p>๑. นโยบายภาครัฐให้ความสำคัญกับการนำทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาต่อยอดให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและเพิ่มคุณค่าทางสังคม</p> <p>๒. มีเครือข่ายทั้งที่เป็นบุคคลและองค์กรร่วมดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค</p> <p>๓. รูปแบบและเอกลักษณ์ไทยมีลักษณะเฉพาะ สามารถประยุกต์ และพัฒนาให้น่าสนใจและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติได้</p> <p>๔. มีการร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริม สนับสนุนงานศิลปกรรมร่วมสมัย ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ</p> <p>๕. เทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล ได้อย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง</p>	<p>๑. ขาดความจริงจังในการดูแลเรื่องการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา</p> <p>๒. แหล่งข้อมูลความรู้เพื่อการศึกษาด้านศิลปกรรมสมัยมีจำกัด</p> <p>๓. เทคโนโลยีสารสนเทศขาดการคัดสรร ทำให้ค่านิยมไทยถูกครอบงำ ทำลาย</p> <p>๔. ขาดกฎหมายที่จะสนับสนุนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย</p>

SWOT Analysis

การประเมินสมรรถนะองค์กร

Strength-จุดแข็ง	Weaknesses-จุดอ่อน
<p>๑. โครงสร้างการบริหารใหม่ตามพระราชกฤษฎีกาการแบ่งส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๔๕ เอื้อต่อการบริหารภารกิจ</p> <p>๒. ผู้บริหารมีนโยบายชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุน เผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย</p> <p>๓. มีบุคลากร ศิลปิน นักวิชาการ และองค์กรเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยร่วมสนับสนุนการดำเนินงานจำนวนมาก</p> <p>๔. มีแหล่งข้อมูลและสื่อต่างๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้</p>	<p>๑. ไม่มีพื้นที่ถาวรในการจัดเก็บ จัดแสดง และเผยแพร่ผลงานศิลปะร่วมสมัย</p> <p>๒. ขาดบุคลากรเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย</p> <p>๓. การบริหารจัดการฐานข้อมูล/องค์ความรู้ขององค์กร ยังไม่เป็นระบบ และขาดทักษะการบริหารจัดการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์</p> <p>๔. บุคลากรขาดโอกาสในการพัฒนาความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน</p> <p>๕. กรอบอัตรากำลังตามโครงสร้างหน่วยงานไม่มีตำแหน่งที่มีความจำเป็นในการบริหารจัดการ เช่น นิติกร นักวิชาการคอมพิวเตอร์ นักวิชาการพัสดุ และนักประชาสัมพันธ์</p>

การประเมินสถานะแวดล้อมและสมรรถนะองค์กร (SWOT Analysis)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (STRATEGIC ISSUES)

๑.เสริมสร้างคุณค่า
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
ให้สอดคล้องกับสังคมไทย

๒.เสริมสร้างความร่วมมือภาคี
เครือข่าย สร้างผลงานที่มีคุณค่า
สู่การเผยแพร่ และแลกเปลี่ยน

ยุทธศาสตร์ (STRATEGY)

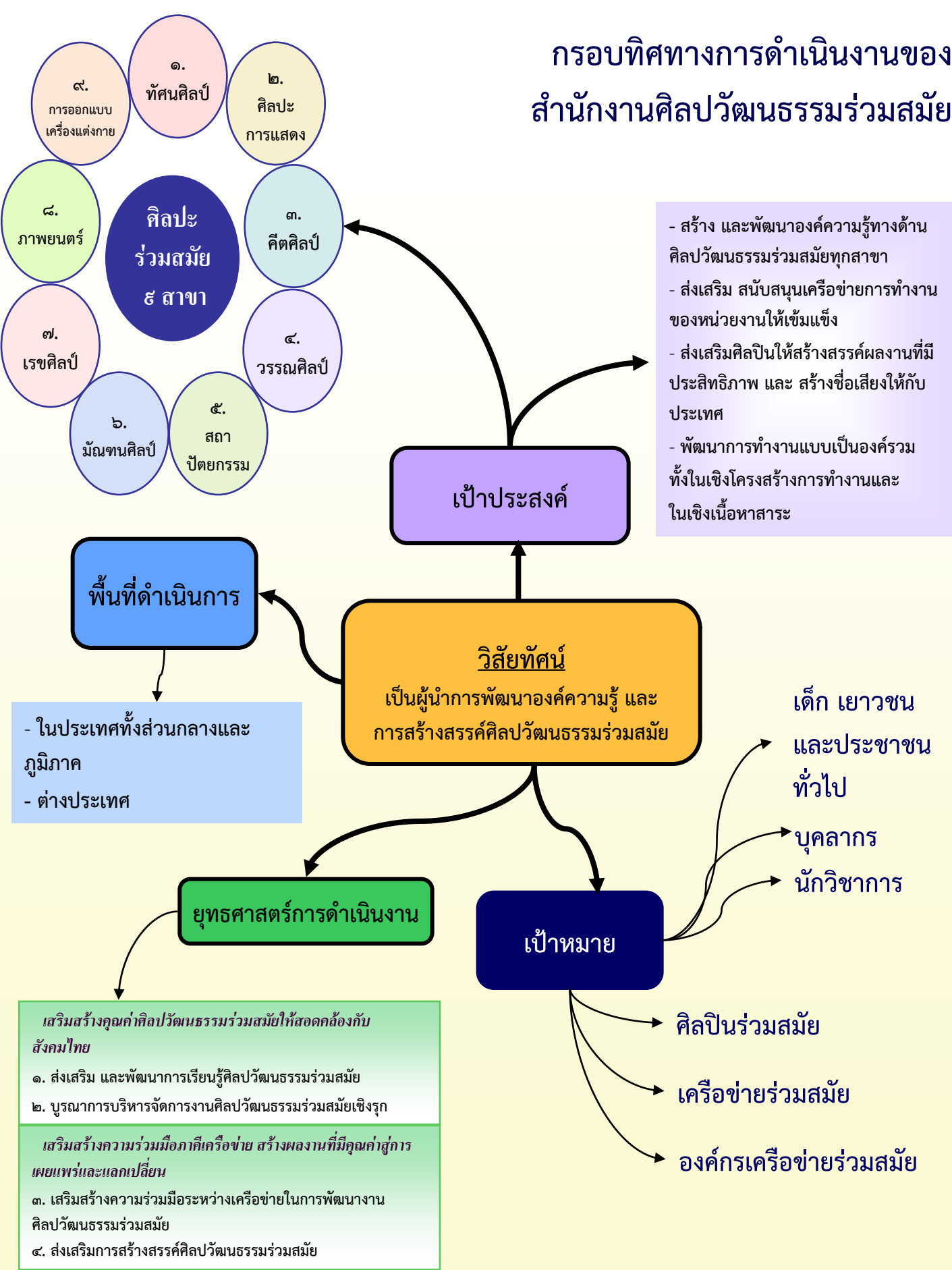
ยุทธศาสตร์ที่ ๑
ส่งเสริม และ
พัฒนาการ
เรียนรู้
ศิลป
วัฒนธรรม
ร่วมสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒
บูรณาการ
บริหาร
จัดการงาน
ศิลป
วัฒนธรรม
ร่วมสมัย
เชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๓
เสริมสร้าง
ความร่วมมือ
ระหว่าง
เครือข่ายใน
การพัฒนา
งานศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔
ส่งเสริมการ
สร้างสรรค์
ศิลป
วัฒนธรรม
ร่วมสมัย

กรอบทิศทางการดำเนินงานของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เป้าประสงค์ ของ ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์

เป้าประสงค์

ศิลปวัฒนธรรม

ผู้รับบริการ/ผู้มีส่วนได้
ส่วนเสีย

องค์กร

เสริมสร้างคุณค่าศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ให้สอดคล้องกับสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑

ส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

บูรณาการบริหารจัดการ
งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเชิงรุก

องค์ความรู้ทาง
ศิลปวัฒนธรรมร่วม
สมัยได้รับการจัดการ
และเผยแพร่สู่
สาธารณชน

บูรณาการและ
ขับเคลื่อน
การดำเนินงาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัยให้มีเอกภาพ

เสริมสร้างความร่วมมือภาคีเครือข่าย สร้างผลงานที่มีคุณค่าสู่การเผยแพร่
และแลกเปลี่ยน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

เสริมสร้างความร่วมมือระหว่าง
เครือข่ายในการพัฒนา
งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เพิ่มโอกาส
สร้างความพร้อม
และสร้างเครือข่าย
การพัฒนางาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

ส่งเสริมการสร้างสรรค์
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัยได้รับการ
สร้างสรรค์
สืบสาน และ
เผยแพร่
อย่างต่อเนื่อง

สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

ศิลปวัฒนธรรมไทยได้รับการต่อยอด สร้างสรรค์ ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อส่งมอบ "คุณค่า" ถึงคนไทยและสังคมโลก

๙.สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย (Fashion)

- การผลักดันให้เกิดองค์กร/สถาบันที่ขับเคลื่อนงานด้านแฟชั่นที่ใช้ภูมิปัญญา
- การสร้างทิศทาง กระบวนการ และแบบฉบับที่ชัดเจน
- การจัดหา/สร้างพื้นที่การเรียนรู้ สร้างสรรค์
- การผลักดันให้มีมาตรการที่เอื้ออำนวยให้อุตสาหกรรมแฟชั่นไทย
- การขับเคลื่อนงานออกแบบที่บูรณาการกับสาขาศิลปะการออกแบบอื่นๆ
- การส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย

๘.สาขาภาพยนตร์ (Film)

- การส่งเสริม สนับสนุนจากภาครัฐ ในการสร้างภาพยนตร์
- การจัดสถานที่สำหรับพบปะ ชุมชนของคณาจารย์ภาพยนตร์
- การจัดให้มีพื้นที่การเผยแพร่ แลกเปลี่ยนทางด้านภาพยนตร์
- การส่งเสริมการให้รางวัลแก่ผู้สร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์ และศิลปินดีเด่นประจำปี โดยภาครัฐเป็นผู้ดำเนินการ
- ส่งเสริมความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนบุคลากร การฝึกอบรม ร่วมทุนกับต่างประเทศ

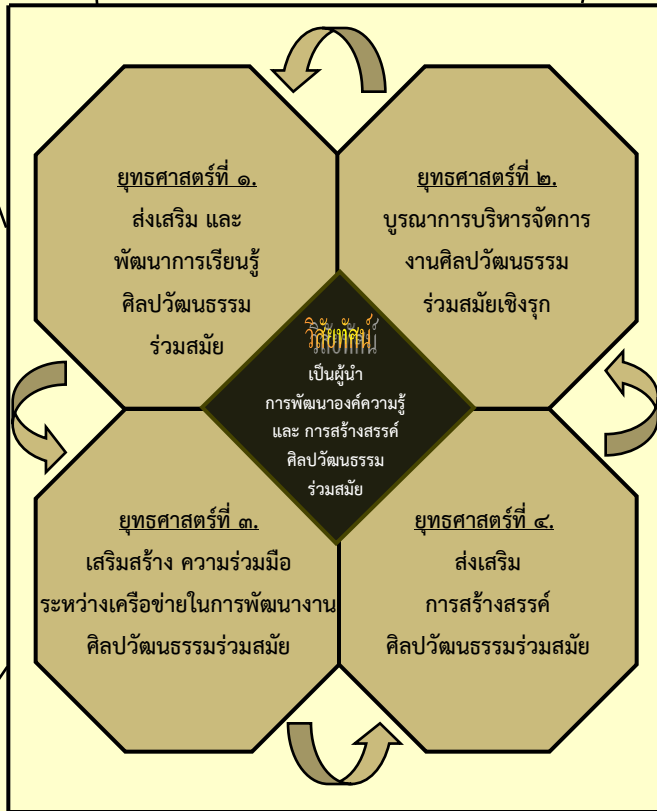
๗.สาขาเรขศิลป์ (Graphic Design)

- การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเกิดความรับรู้ เกิดความเข้าใจ ความหมายของการออกแบบเรขศิลป์
- การส่งเสริมทางการศึกษา การผลักดัน ให้เกิดตำราที่มีมิติของงานออกแบบเรขศิลป์
- การสร้างมาตรฐานวิชาชีพ

๖.สาขามัณฑนศิลป์ (Interior Design)

- การเก็บรวบรวมข้อมูลและผลงานการศึกษาวิจัยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านมัณฑนศิลป์
- การสร้างแหล่งเรียนรู้ให้ศิลปินร่วมสมัยผู้ผลิต และผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านมัณฑนศิลป์สามารถเข้าไปศึกษา ค้นคว้าข้อมูล
- งานมัณฑนศิลป์มีความเกี่ยวข้องกับทุกสาขาดังนั้นในกลุ่มของงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

โครงสร้างการดำเนินงานของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ที่ครอบคลุมงานศิลปะร่วมสมัย ๙ สาขา จากข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการประชุมจัดทำร่างยุทธศาสตร์ การส่งเสริม การพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย และจากการประชุมตัวแทนเครือข่าย ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา

๑.สาขาทัศนศิลป์ (Visual Arts)

- การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้
- การส่งเสริม การสนับสนุน การเปิดเวที เปิดพื้นที่
- การสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ
- การจัดตั้งสถาบันเพื่อพัฒนา กระบวนการเรียนรู้
- การบูรณาการงานทัศนศิลป์กับศิลปะ ร่วมสมัยในสาขาต่างๆ

๒.สาขาศิลปะการแสดง (Performing Arts)

- การส่งเสริมให้ศิลปินศิลปะการแสดง ร่วมสมัยได้มีโอกาสดังผลงาน ศิลปะการแสดง
- การจัดตั้งประเภทงาน ศิลปะการแสดงร่วมสมัย ให้ชัดเจนตามวัตถุประสงค์
- การศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนางาน ศิลปะการแสดงของแต่ละกลุ่ม
- การสนับสนุน ส่งเสริมสู่ความเป็น Commercial Art
- การจัดระบบงานศิลปะการแสดง

๓.สาขาศิลปะการดนตรี (Music)

- พัฒนาบุคลากรดนตรีร่วมสมัย
- การพัฒนางานดนตรีร่วมสมัย
- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
- การพัฒนาแหล่งทุน

๔.สาขาวรรณศิลป์ (Literature)

- ส่งเสริมการสร้างสรรค์วรรณกรรมไทย การส่งเสริมการอ่าน การเขียน
- การสนับสนุนการเผยแพร่ วรรณกรรมไทย
- เสริมสร้าง ดูแล และคุ้มครอง ผู้สร้างสรรค์วรรณกรรม
- การให้ความร่วมมือกับองค์กรทาง วรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ
- การเชิดชู และยกย่องผู้สร้างสรรค์ วรรณกรรม

๕.สาขาสถาปัตยกรรม (Architecture)

- การสร้างความรู้ความเข้าใจ ในรูปแบบ ที่หลากหลาย
- การส่งเสริมที่เน้นเรื่องวัฒนธรรมและ สถาปัตยกรรมท้องถิ่น
- การผลักดันให้มีการจัดทำโครงการ เพื่อจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย
- การศึกษาวิจัย พัฒนาต้นแบบ ให้มี มาตรฐานเป็นตัวอย่างหรือเป็นต้นแบบ

กลยุทธ์การดำเนินงานศิลปะร่วมสมัย ๙ สาขา

- การพัฒนาความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
- การแลกเปลี่ยนบุคลากรในสายงานศิลปะร่วมสมัย (Exchange Program)
- การบ่มเพาะบุคลากรด้านศิลปะร่วมสมัย (Incubator Program)
- การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและการประกอบอาชีพ
- การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาในด้านศิลปะร่วมสมัย

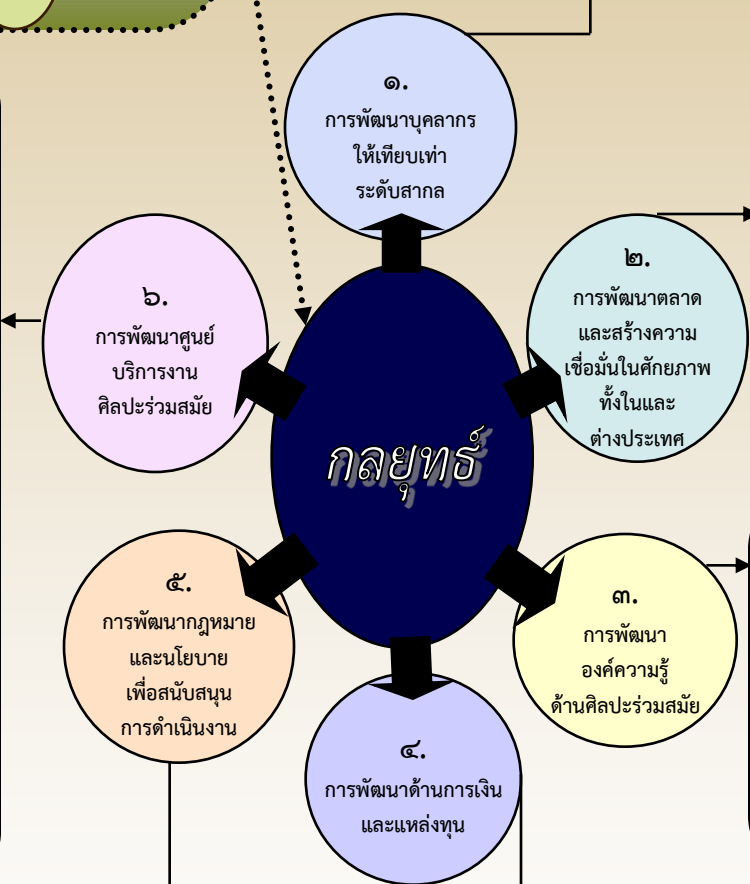
- เร่งดำเนินมาตรการตลาดเชิงรุก โดยเพิ่มช่องทางการเผยแพร่งานศิลปะร่วมสมัยให้เป็นที่ยูจักษ์มากขึ้น
- สร้างเอกลักษณ์ของไทย (Branding Thai) ผ่านทางช่องทางต่างๆ อาทิ Contest & Award, Roadshow ,Festival ,Networking กับProducer และ Buyer/Agency จากทั่วโลก
- ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนใช้สื่อที่มีเอกลักษณ์ไทยในการกิจ
- สร้างกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- การจัดเก็บข้อมูลทางศิลปะร่วมสมัยอย่างเป็นระบบ โดยการจำแนกสาขาและพร้อมให้บริการ
- ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กรหน่วยงานและประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดเก็บ สืบค้น และจัดทำข้อมูลทางวัฒนธรรม
- การเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ

- หาแหล่งทุน/ตั้งกองทุน
- จัดหาแหล่งเงินทุนปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำหรือเงินทุนแบบไม่มีเงื่อนไข
- ทางด้านศิลปะร่วมสมัย
- เงินอุดหนุนจากภาครัฐ

- จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อให้บริการองค์ความรู้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปะร่วมสมัย
- Database
- Digital Showroom
- E-Market
- E-library
- Research
- Infrastructure
- Incubator
- Web portal
- Mentor
- Software License
- Strategic Planning
- Advisor
- Lawyer

- พัฒนามาตรการทางภาษีหรือมาตรการจูงใจอื่นๆ เพื่อเอื้อต่ออุตสาหกรรมศิลปะร่วมสมัย
- ส่งเสริมให้ภาครัฐจัดทำความร่วมมือในการดำเนินงานด้านศิลปะร่วมสมัยร่วมกันระหว่างประเทศ
- จัดให้มีมาตรการเพื่อเพิ่มสัดส่วนการเผยแพร่งานด้านศิลปะร่วมสมัยในรูปแบบที่หลากหลาย
- จัดให้มีการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างเข้มงวด ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึก
- การยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคลากรสร้างสรรค์ผลงานหลากหลายระดับ
- ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัยที่มีคุณภาพและหลากหลาย

กลยุทธ์การดำเนินงานศิลปร่วมสมัย ๙ สาขา

จากข้อสรุปประเด็นสำคัญจากการประชุมจัดทำร่างยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย และจากการประชุมตัวแทนเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา ได้กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานศิลปร่วมสมัย ๙ สาขา ดังนี้

๑. การพัฒนาบุคลากรให้เทียบเท่าระดับสากล

- การพัฒนาความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องข้องกับการปฏิบัติงาน อาทิ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน หรือการเข้าร่วมกิจกรรม
- การแลกเปลี่ยนบุคลากรในสายงานศิลปร่วมสมัย (Exchange Program)
- การบ่มเพาะบุคลากรด้านศิลปร่วมสมัย (Incubator Program)
- การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและการประกอบอาชีพ
- การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาในด้านศิลปร่วมสมัย

๒. การพัฒนาตลาดและสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพทั้งในและต่างประเทศ

- เร่งดำเนินการมาตรการตลาดเชิงรุก โดยเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ผลงานศิลปร่วมสมัยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
- สร้างเอกลักษณ์ของไทย (Branding Thai) ผ่านทางช่องทางต่างๆ อาทิ Contest & Award, Roadshow, Festival, Networking กับ Producer และ Buyer/Agency จากทั่วโลก
- ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนใช้สื่อที่มีเอกลักษณ์ไทยในภารกิจ
- สร้างกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. การพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปร่วมสมัย

- การจัดเก็บข้อมูลทางศิลปร่วมสมัยอย่างเป็นระบบ โดยการจำแนกสาขา และพร้อมให้บริการ
- ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กร หน่วยงาน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดเก็บ สืบค้น และจัดทำข้อมูลทางวัฒนธรรม
- การเผยแพร่องค์ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ

๔. การพัฒนาด้านการเงินและแหล่งทุน

- หาแหล่งทุน/ตั้งกองทุน
- จัดหาแหล่งเงินกู้ปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำหรือเงินทุนแบบไม่มีเงื่อนไข ทางด้านศิลปร่วมสมัย
- เงินอุดหนุนจากภาครัฐ

๕. การพัฒนากฎหมายและนโยบายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน

- พัฒนามาตรการทางภาษีหรือมาตรการจูงใจอื่นๆ เพื่อเอื้อต่ออุตสาหกรรมศิลปร่วมสมัย
- ส่งเสริมให้ภาครัฐจัดทำความร่วมมือในการดำเนินงานด้านศิลปร่วมสมัยร่วมกันระหว่างประเทศ
- จัดให้มีมาตรการเพื่อเพิ่มสัดส่วนการเผยแพร่งานด้านศิลปร่วมสมัยในรูปแบบที่หลากหลาย
- จัดให้มีการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างเข้มงวด ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึก
- การยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคคลากรสร้างสรรค์ผลงานหลากหลายระดับ
- ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างสรรค์งานศิลปร่วมสมัยที่มีคุณภาพและหลากหลาย

๖. การพัฒนาศูนย์บริการงานศิลปร่วมสมัย

- จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อให้บริการองค์ความรู้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปร่วมสมัย

Database , Digital Showroom ,E-Market , E-library ,Research ,Infrastructure ,Incubator ,Web portal ,Mentor ,Software, License, Strategic Planning ,Advisor ,Lawyer

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนการดำเนินงานศิลปร่วมสมัย ทั้ง ๙ สาขา ให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น ต้องให้ความสำคัญกับบทบาทของหน่วยงานภาคเอกชนควบคู่กับภาครัฐ เพื่อร่วมกันสนับสนุน ส่งเสริมงานด้านศิลปะสร้างสรรค์ ควบคู่ไปกับการดูแล กำกับตามกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้ รวมทั้งการกำหนดบทบาทของภาคเอกชนที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาให้มากขึ้น

หน่วยงานที่เป็นกลไกการดำเนินงาน

หน่วยงานหลัก กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

หน่วยงานสนับสนุนภาครัฐ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

หน่วยงานสนับสนุนภาคเอกชน กลุ่ม สมาคม เครือข่าย และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับศิลปร่วมสมัย

๑. พัฒนาระบบการบริหาร และการจัดการดำเนินงาน ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์

การพัฒนาองค์ความรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม

ย.๑ ส่งเสริม และพัฒนา การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

วิสัยทัศน์
เป็นผู้นำการพัฒนา องค์ความรู้ และการสร้างสรรค์ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ย.๒ บูรณาการบริหารจัดการ งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเชิงรุก

การพัฒนาบุคลากร ให้เทียบเท่าระดับสากล

การพัฒนาศูนย์ บริการงานศิลปวัฒนธรรม

- จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อให้บริการ องค์ความรู้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับศิลปวัฒนธรรม
- (-Database -Digital Showroom -E-Market -E-library -Research -Infrastructure -Incubator -Web portal -Mentor -Software License -Strategic Planning -Advisor -Lawyer)

-เร่งดำเนินการมาตรการตลาดเชิงรุก โดยเพิ่มช่องทางกระจายผลงาน ศิลปวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น

-สร้างเอกลักษณ์ของไทย (Branding Thai) ผ่านทางช่องทางต่างๆ อาทิ Contest & Award, Roadshow, Festival, Networking กับ Producer และ Buyer/Agency จากทั่วโลก

-ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชน ใช้สื่อที่มีเอกลักษณ์ไทยในภารกิจ

-สร้างกลไกการขับเคลื่อนการ ดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาตลาดและสร้างความ เชื่อมมั่นในศักยภาพ ทั้งในและต่างประเทศ

ย.๓ เสริมสร้างความร่วมมือ ระหว่างเครือข่ายในการพัฒนา งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

-พัฒนามาตรการทางภาษีหรือมาตรการจูงใจอื่นๆ เพื่อเอื้อต่ออุตสาหกรรมศิลปวัฒนธรรม

-ส่งเสริมให้ภาครัฐจัดทำความร่วมมือในการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันระหว่างประเทศ

-จัดให้มีมาตรการเพื่อเพิ่มสัดส่วนการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่หลากหลาย

-จัดให้มีการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างเข้มงวด ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึก

-การยกย่อง เชิดชูเกียรติบุคลากรสร้างสรรค์ ผลงานหลากหลายระดับ

-ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรม ที่มีคุณภาพและหลากหลาย

ย.๔ ส่งเสริมการสร้างสรรค ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

การพัฒนาทางการเงิน และแหล่งทุน

- หาแหล่งทุน/ตั้งกองทุน
- จัดหาแหล่งเงินทุนปลอดดอกเบี้ย หรือดอกเบี้ยต่ำ
- หรือเงินทุนแบบไม่มีเงื่อนไข ทางด้านศิลปวัฒนธรรม
- เงินอุดหนุนจากภาครัฐ

การพัฒนากฎหมาย และ นโยบายเพื่อสนับสนุน การดำเนินงาน

ผังแสดงความเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี การดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เป้าประสงค์ : องค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้รับการจัดการและเผยแพร่สู่สาธารณชน

ตัวชี้วัด : ๑.จำนวนองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่พร้อมให้บริการ

๒.จำนวนองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เผยแพร่ ภายนอก

๓.จำนวนแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ได้รับการพัฒนา

แผนงาน

๑.การวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๒.การเสริมสร้างศักยภาพเพื่อการเรียนรู้
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๓.เสริมสร้างกลไกรองรับการปกป้อง
คุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิด้าน
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๑.การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย
ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๑.การพัฒนาและจัดการองค์ความรู้
ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๒.หอศิลป์ร่วมสมัย/สถาบัน
เพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๑.การปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาและ
สิทธิด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เจ้าภาพหลัก : ทุกหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. บูรณาการบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเชิงรุก

เป้าประสงค์ : บูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้มีเอกภาพ

- ตัวชี้วัด :**
๑. ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
 ๒. ร้อยละความสำเร็จของการเชื่อมโยงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการให้บริการ
 ๓. ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานในสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

แผนงาน

๑. พัฒนาระบบบริหารและการจัดการการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

มาตรการ

๑. การพัฒนาบุคลากรด้านศิลปะร่วมสมัย

๒. การเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในองค์กร

๑. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑. การประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์องค์กร

เจ้าภาพหลัก : ทุกหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายในการพัฒนา งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เป้าประสงค์ : เพิ่มโอกาส สร้างความพร้อม และสร้างเครือข่ายการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

- ตัวชี้วัด :**
๑. จำนวนศิลปินและองค์กรเครือข่ายที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
 ๒. จำนวนกิจกรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
 ๓. กิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

แผนงาน

๑. พัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย และ
แหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในแต่ละสาขา

๒. สร้างการมีส่วนร่วมและสนับสนุนการดำเนินงาน
ของภาคีเครือข่ายในแต่ละสาขา

มาตรการ

๑. การเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาศิลปะร่วมสมัย
๒. เมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative City)

๑. มหกรรมศิลปะร่วมสมัย

เจ้าภาพหลัก : ทุกหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

เป้าประสงค์ : ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้รับการสร้างสรรค์ สืบสาน และเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด : ๑. จำนวนภาคีเครือข่ายที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน การสร้างสรรค์

๒. จำนวนผลงานทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ได้รับการสร้างสรรค์ การพัฒนา

๓. กิจกรรมการสร้างสรรค์ สืบสาน และเผยแพร่งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

แผนงาน

๑. การบริหารจัดการแหล่งทุนเพื่อการส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรค์
ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง

มาตรการ

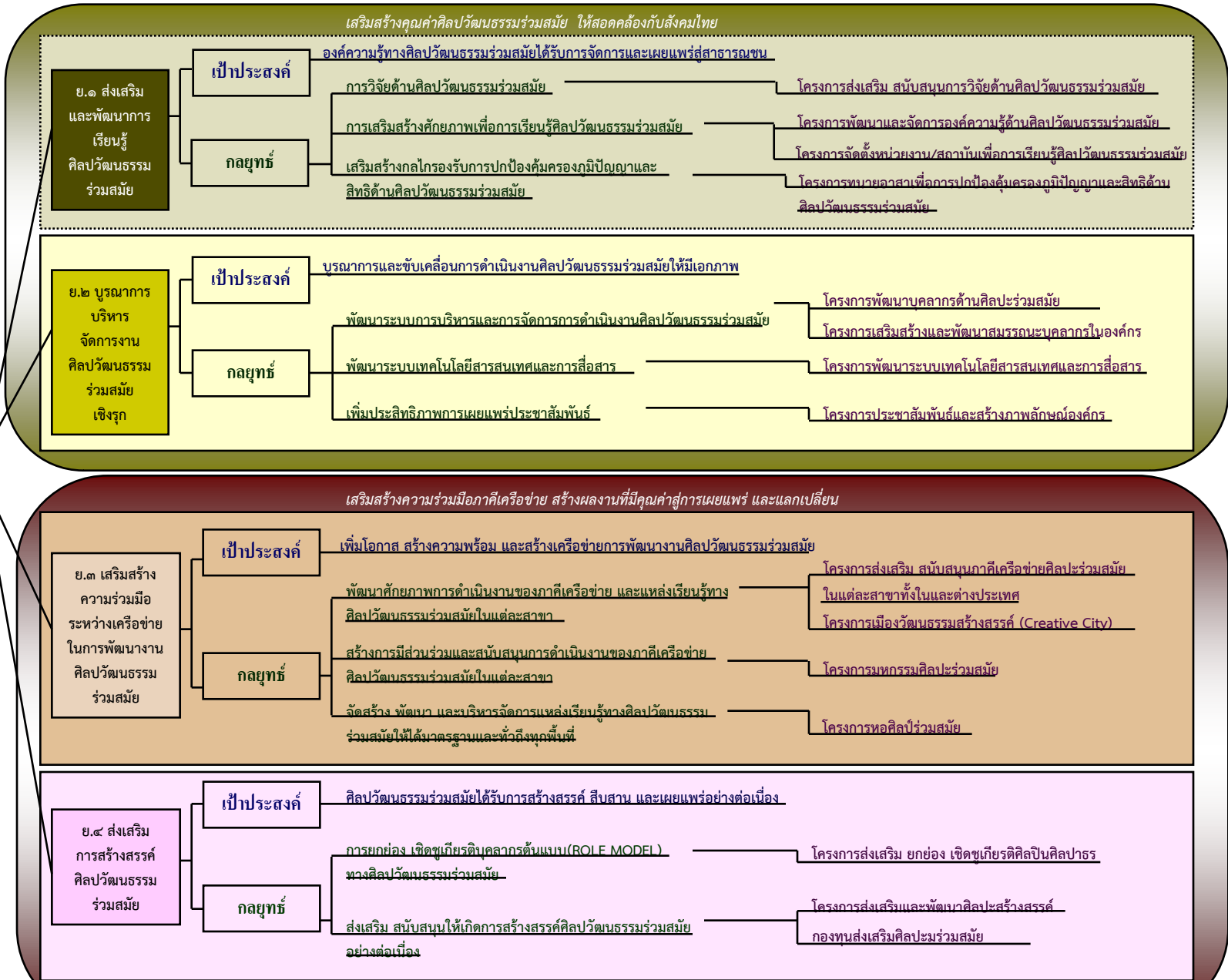
๑. การระดมทรัพยากรและบริหารจัดการ
กองทุนส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย

๑. การส่งเสริม และพัฒนาศิลปะสร้างสรรค์
๒. การส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติศิลปินศิลปาธร

เจ้าภาพหลัก : ศท.,ศท.,สร.

แผนที่นำทาง (ROAD MAP) การดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

วิสัยทัศน์
เป็นผู้นำ
การพัฒนา
องค์ความรู้
และ
การสร้างสรรค์
ศิลปวัฒนธรรม
ร่วมสมัย

รายละเอียดการดำเนินงาน

จากเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดแผนงานในการดำเนินงาน ซึ่งมีสาระโดยสังเขป ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
(จำนวน ๓ แผนงาน)

แผนงานที่ ๑. การวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๑.๑ การส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้ได้ศาสตร์หรือวิธีการที่จะใช้ในการผลิต สร้างสรรค์ผลงานใหม่ที่เหมาะสมกับยุคสมัย ซึ่งผลสำเร็จที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางพัฒนา และบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ ศิลปินรุ่นใหม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างสรรค์ผลงานตามรูปแบบหรือแนวทางที่เหมาะสม และยังใช้นโยบายการนำภูมิปัญญาศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคม

แนวทางการดำเนินงาน

๑. การส่งเสริมให้มีการประสานการวิจัยระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกำหนดกรอบเนื้อหาในการศึกษาวิจัย
๒. การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการ และเทคโนโลยี
๓. การศึกษาวิจัยและพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน และแก้ไขปัญหาศิลปวัฒนธรรมของประเทศ ทั้งด้านการวิจัยด้านเนื้อหาสาระ และด้านการบริหารจัดการศิลปะร่วมสมัย
๔. การประชุมวิชาการ เพื่อวิเคราะห์และบูรณาการผลงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยระดับชาติและนานาชาติ

ฯลฯ

แผนงานที่ ๒. การเสริมสร้างศักยภาพเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๒.๑ การพัฒนาและจัดการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อการจัดการองค์ความรู้ สืบค้น จัดเก็บ เผยแพร่ และให้บริการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ครอบคลุมศิลปะร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา ให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ ด้วยการจัดในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้บุคคลสามารถเข้าถึงบริการทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ศึกษา สังเคราะห์ ตรวจสอบ รวบรวมข้อมูลศิลปะร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา ได้แก่ ๑).สาขาทัศนศิลป์ (Visual Arts) ๒).สาขาศิลปะการแสดง (Performing Arts) ๓).สาขาศิลปะ (Music) ๔).สาขาวรรณศิลป์ (Literature) ๕).สาขาสถาปัตยกรรม (Architecture) ๖).สาขามัณฑนศิลป์ (Interior Design) ๗).สาขาเรขศิลป์ (Graphic Design) ๘).สาขาภาพยนตร์ (Film) และ ๙).สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย (Fashion)
๒. การจัดการความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๓. การจัดทำคลังข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อเผยแพร่และให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป
๔. ส่งเสริม สนับสนุนให้องค์กร หน่วยงาน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดเก็บ สืบค้น และจัดทำข้อมูลทางวัฒนธรรม

ฯลฯ

รายละเอียดการดำเนินงาน

๒.๒ หอศิลป์ร่วมสมัย/สถาบันเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อเป็นสถานที่ที่มีบทบาทในการให้การศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยแก่สังคม เชื่อมโยงศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเข้ากับการใช้ชีวิตของประชาชนในสังคม นำเสนอและเก็บสะสมผลงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้งของไทยและของนานาชาติ รวมถึงเป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาระดับทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากรในวงการศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย และผู้สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ครอบคลุมการฝึกอบรมทั้งบุคลากรที่เพิ่งจบการศึกษา และกำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงาน และบุคลากรซึ่งอยู่ในตลาดแรงงาน ที่ต้องการเพิ่มทักษะและองค์ความรู้เพื่อนำกลับไปพัฒนางานและสร้างความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ตลอดจนมีบทบาท และเป็นสถาบันที่มีมาตรฐานการจัดแสดงและดำเนินงานในระดับนานาชาติ โดยเน้นที่บทบาทและหน้าที่ ๓ ประการ ดังนี้ คือ

- ๑) องค์ประกอบด้านบทบาททางการศึกษา
- ๒) องค์ประกอบด้านการจัดแสดง
- ๓) องค์ประกอบด้านกิจกรรมพิพิธภัณฑ์และการสื่อสารองค์กร

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ศึกษาและพัฒนาระบบบริหารจัดการหอศิลป์ร่วมสมัยให้มีมาตรฐานเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ดำเนินการตามหลักการบริหารจัดการในองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

- ๑) การกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งและดำเนินการหอศิลป์

- ๒) การกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานทั้งหมดของหอศิลป์

- ๓) การวางแผนเพื่อสนับสนุนองค์กร และกลยุทธ์การบริหารจัดการ

- ๔) การวัดและประเมินผล

- ๕) บุคลากร

- ๖) งบประมาณ

- ๗) ที่ตั้งหอศิลป์ร่วมสมัย

(รวมไปถึงตัวอาคาร การเก็บสะสมรวบรวมผลงานสิ่งอำนวยความสะดวก)

- ๘) การดำเนินการตามนโยบาย และแผนการปฏิบัติงาน

- ๙) การวางแผนการตลาด ถือเป็นกลยุทธ์ของการบริหารจัดการที่เป็นปัจจัยสำคัญ

อย่างยิ่งในการดำเนินงานหอศิลป์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และตอบสนองความต้องการของผู้ชมในการให้บริการของหอศิลป์ได้

๓. การจัดพื้นที่หอศิลป์เพื่อเป็นศูนย์กลางทางความรู้และการจัดกิจกรรมของศิลปะร่วมสมัยทุกสาขา ได้แก่ ๑) พื้นที่ส่วนจัดแสดงผลงาน ๒) พื้นที่ส่วนจัดเก็บและรักษาผลงาน ๓) พื้นที่ส่วนให้การศึกษา และพื้นที่อเนกประสงค์ ๔) พื้นที่ส่วนสำนักงานบริหารจัดการ ๕) พื้นที่ส่วนห้องสมุด ๖) พื้นที่ส่วนเตรียมการจัดแสดง และ ๗) พื้นที่ส่วนงานบริการและพื้นที่ห้องควบคุม และเทคนิค

ทั้งนี้ การออกแบบพื้นที่หอศิลป์ร่วมสมัย จะต้องคำนึงถึงพื้นที่และความเหมาะสมทางด้านสถาปัตยกรรม และการจัดทำรายการของโปรแกรมซึ่งประกอบด้วย ๑) การกำหนดพันธกิจของหอศิลป์ ๒) การตกลงตัดสินใจโปรแกรมและการบริการของอาคาร และ ๓) ความต้องการประโยชน์ใช้สอยของอาคาร

๔. การส่งเสริมองค์กรประเภทหอศิลป์ที่มีอยู่แล้วให้สามารถเป็นหน่วยงาน/สถาบันเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เช่น หอศิลป์ที่มีอยู่แล้วตามสถานศึกษาต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งที่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสม เพราะมีกลุ่มเป้าหมายผู้ต้องการเข้าถึงและเป็นผู้บริโภคงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เป็นทั้งเด็ก เยาวชน ครูอาจารย์ ผู้ปกครองและประชาชนที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก

รายละเอียดการดำเนินงาน

แผนงานที่ ๓. เสริมสร้างกลไกรองรับการปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๓.๑ การปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศถึงการเป็นสังคมแห่งความโปร่งใสเคารพในกฎหมายและเคารพในสิทธิของผู้สร้างสรรค์งาน

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑.การเสริมสร้างกลไกรองรับการปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิทางวัฒนธรรม
- ๒.ประสานความร่วมมือกับกรมทรัพย์สินทางปัญญา ในการดูแลลิขสิทธิ์ให้เกิดความเป็นธรรม
- ๓.การสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญาและสินค้าลิขสิทธิ์ ตลอดจนการปกป้องคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
- ๔.การเสริมสร้าง ดูแล และคุ้มครอง ผู้สร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

รายละเอียดการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒. บูรณาการบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเชิงรุก (จำนวน ๓ แผนงาน)

แผนงานที่ ๑. พัฒนาระบบการบริหารและการจัดการการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๑.๑ การพัฒนาบุคลากรด้านศิลปะร่วมสมัย เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านศิลปะร่วมสมัย ให้มีศักยภาพเทียบเท่าระดับสากล การเพิ่มโอกาสในการพัฒนาความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพื่อการบริหารและการจัดการศิลปะร่วมสมัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในสายงานด้านศิลปะร่วมสมัย อาทิ การพัฒนาความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน (การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน หรือการร่วมกิจกรรมด้านศิลปะร่วมสมัย) การแลกเปลี่ยนบุคลากรในสายงานศิลปะร่วมสมัย (Exchange Program) การบ่มเพาะบุคลากรด้านศิลปะร่วมสมัย (Incubator Program)

๒. การเสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและการประกอบอาชีพ

๓. การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาในด้านศิลปะร่วมสมัย

ฯลฯ

๑.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กร เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรในองค์กร สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สามารถนำความรู้และทักษะมาปรับใช้กับการทำงานได้อย่างเหมาะสม

แนวทางการดำเนินงาน

๑. จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรของข้าราชการของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร ทั้งในด้านการพัฒนาระบบบริหาร การพัฒนาการวางแผน และการติดตามประเมินผล เพื่อพัฒนากลไกการบริหารการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ให้เกิดความชัดเจนและประสานสอดคล้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาองค์กรรวมเพื่อให้การบริหารและการจัดการวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การส่งเสริมบุคลากรทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้เพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างทั่วถึง ต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี

๓. ระดมความร่วมมือกับสถาบันและแหล่งวิทยาการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาบุคลากรทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยให้มีเครือข่ายที่เชื่อมโยงเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ วิทยาการ และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

ฯลฯ

รายละเอียดการดำเนินงาน

แผนงานที่ ๒. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรการ

๒.๑ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อการบริหารการวางแผน และการติดตามประเมินผลให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทุกระดับ และสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

๑.การจัดการระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ เพื่อการบริการข้อมูลทางวัฒนธรรมได้อย่างทั่วถึง รวดเร็ว และสะดวกในการเข้าถึงข้อมูล

๒.จัดทำระบบและเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กับหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน

๓.ปรับปรุงและพัฒนาระบบสารสนเทศการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยและเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้เชื่อมโยงต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และรองรับการดำเนินงานราชการสมัยใหม่

ฯลฯ

แผนงานที่ ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

มาตรการ

๓.๑ การประชาสัมพันธ์และสร้างภาพลักษณ์องค์กร เพื่อสร้างการรับรู้ เข้าใจการมีส่วนร่วม และสร้างความตระหนักในการที่จะร่วมกัน อนุรักษ์ สืบสาน และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ ตลอดจนการเผยแพร่องค์ความรู้ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสู่กลุ่มเป้าหมาย และการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร

แนวทางการดำเนินงาน

๑.จัดทำแผนการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่งานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทางสื่อทุกรูปแบบ โดยมีส่วนแบ่งเวลาออกอากาศ และการเผยแพร่ทางสื่อต่างๆ ในเรื่องเกี่ยวกับงานทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๒.จัดทำสื่อเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร เช่น นิตยสารด้านศิลปะร่วมสมัย สปอตโทรทัศน์ ข่าว บทความ รายการสารคดี ละครโทรทัศน์ ฯลฯ

๓.สนับสนุนและประสานการใช้สื่อต่างๆ ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในทุกระดับ

๔.การประสานความร่วมมือจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะรายการสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ ในการให้การสนับสนุนแก่ผู้ผลิตรายการที่มีประโยชน์ต่องานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๕.สร้างเครือข่ายเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เชื่อมโยงกับสถาบันแหล่งวิทยาการต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

ฯลฯ

รายละเอียดการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓. เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายในการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (จำนวน ๒ แผนงาน)

แผนงานที่ ๑. พัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของภาคีเครือข่าย และแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในแต่ละสาขา

มาตรการ

๑. ๑. การเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาศิลปะร่วมสมัย เพื่อส่งเสริมศิลปิน และองค์กรเครือข่ายศิลปะร่วมสมัย ให้มีการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอันทรงคุณค่าและเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นศูนย์กลางการประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเื้ออำนวยการให้เจ้าของศิลปวัฒนธรรมได้ดำเนินงานอย่างเต็มกำลังความสามารถและเต็มศักยภาพ โดยมีการดำเนินงานที่ทำในรูปของเครือข่ายสัมพันธ์ส่วนบุคคล และองค์กรด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ ตามสาขาทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ทั้งในรูปแบบเครือข่ายเดิม และเครือข่ายใหม่

ทั้งนี้ เพื่อการสนับสนุน การพัฒนาเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ให้มีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยที่ทรงคุณค่า และเผยแพร่สู่สาธารณะ ส่งเสริมการพัฒนาหอศิลป์ร่วมสมัย พื้นที่ศิลปะในชุมชน รวมถึงพื้นที่การดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอื่นๆ ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรม สวนสาธารณะ สถานศึกษา ศาสนสถาน ธาราคาร ห้างสรรพสินค้า หอศิลป์เคลื่อนที่ พิพิธภัณฑ์ โรงพยาบาล สถานพินิจ/เรือนจำ สถานสงเคราะห์ และสถานประกอบการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย อีกทั้งเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างสำนักงานฯ และเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในการพัฒนาวงการศิลปะร่วมสมัยของไทยให้มีคุณภาพ

(การพัฒนาเครือข่าย(Networking) หมายถึง การขับเคลื่อนงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยกระบวนการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายสำคัญ อาทิ ๑.เครือข่ายของผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ และภาคปฏิบัติ ๒.เครือข่ายองค์ความรู้ (Local wisdom Link Global wisdom) ๓.เครือข่ายการวิจัยพัฒนาและบริการจัดการทุนทางวัฒนธรรม ๔.เครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมฐานวัฒนธรรม ฯลฯ)

แนวทางการดำเนินงาน

๑.การจัดทำแผนการสนับสนุนและการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการบริหารการดำเนินงานของศิลปิน และองค์กรเครือข่าย และการสนับสนุนการจัดกิจกรรมด้านศิลปะร่วมสมัยของศิลปิน และองค์กรเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา

๒.การประสานองค์กรเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้งภาครัฐและเอกชน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ใช้สื่อที่มีเอกลักษณ์ไทยในการกิจ

๓.การจัดทำเกณฑ์การพิจารณาประสิทธิภาพการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนที่มีคุณภาพมาตรฐาน

๔.การติดตาม การรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมที่ชัดเจน

รายละเอียดการดำเนินงาน

เพื่อให้งานด้านศิลปวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สามารถตอบสนองต่อประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายให้เกิดความสุนทรีย์ โดยไม่มีข้อกีดกัน ไม่มีอาณาเขต พื้นที่การดำเนินงานและเผยแพร่งานจึงมีหลากหลาย ดังนี้

- ๑) หอศิลป์ มีทั้งหอศิลป์ที่เป็นของส่วนราชการและของภาคเอกชน ทั้งเป็นหอศิลป์ขนาดใหญ่ที่สมบูรณ์แบบ และขนาดเล็ก ทั้งในเมืองและในชนบท
- ๒) ศูนย์วัฒนธรรม ในที่นี้รวมถึงศูนย์วัฒนธรรมของหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน ประชาชนทั่วไป บริษัทห้างร้าน ต่างๆ เช่น โรงแรม ศาสนสถาน โรงพยาบาล ชุมชน เป็นต้น
- ๓) สวนสาธารณะ ได้แก่ สวนสาธารณะทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กที่สามารถใช้เป็นพื้นที่ สถานที่ และอาคาร จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี
- ๔) สถานศึกษา นับรวมถึงสถานศึกษาทุกแห่ง ทุกประเภท ทุกขนาด ทุกระดับ ทุกระบบ ทั่วประเทศเป็นแหล่งที่สามารถจัดกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสมเพราะมีกลุ่มเป้าหมายผู้ ต้องการเข้าถึงและเป็นผู้บริโภคงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เป็นทั้งเด็ก เยาวชน ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และประชาชนที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก
- ๕) ศาสนสถาน ได้แก่ วัด มัสยิด สุเหร่า โบสถ์คริสต์และพราหมณ์ซึ่งเป็นแหล่งที่ประชาชนในแต่ละศาสนาเข้าไป ทำกิจกรรมทางศาสนาไม่ได้ขาด สามารถเลือกดำเนินกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยตาม ความเหมาะสมแก่เวลาและสถานที่ได้
- ๖) ธนาคาร ธนาคารทุกแห่ง ทุกสาขา มีทั้งเจ้าพนักงานประจำจำนวนมาก และมีลูกค้าไปใช้บริการทุกวันใน วันทำการ สามารถทำกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสม
- ๗) ห้างสรรพสินค้า ทุกห้างมีพื้นที่ว่างที่สามารถจัดงานทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้อย่างเหมาะสมนอกจากจะถือ ว่าเป็นจุดขายของห้างแล้ว ยังทำให้เกิดรายได้แก่ผู้ประกอบการอีกด้วย
- ๘) หอศิลป์เคลื่อนที่ ในที่นี้หมายถึง พื้นที่สำหรับจัดแสดงผลงานทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยชั่วคราว เฉพาะกิจ เช่น จัดขึ้นในการจัดงานเทศกาล หรืองานมหกรรมศิลปวัฒนธรรมต่างๆเคลื่อนย้ายไปจัดในแหล่งอื่นๆ ต่อไปอีกหลายแห่งและหลายครั้ง เป็นต้น
- ๙) พิพิธภัณฑสถาน ในที่นี้หมายรวมถึงพิพิธภัณฑสถานในสังกัดกรมศิลปากรและในสังกัดของส่วนราชการอื่น ภาคเอกชน ศิลปิน และประชาชนด้วย
- ๑๐) โรงพยาบาล โรงพยาบาลหลายแห่งมีพื้นที่จัดแสดงหรือจัดงานทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย โดยสามารถปรับ สภาพทั้งบริเวณภายนอกและภายในให้สามารถจัดงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้
- ๑๑) สถานพินิจและเรือนจำ ในที่นี้รวมถึง สถานที่ราชการที่ดำเนินการด้านสถานพินิจและเรือนจำในสังกัดกรมราชทัณฑ์และ สถานสงเคราะห์ในสังกัด และสถานสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ต่างๆ
- ๑๒) สถานประกอบการ ในที่นี้หมายถึงสถานที่นอกจากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด เช่น โรงงานอุตสาหกรรม โรงแรมตลาด บริษัทห้างร้าน ใต้ทางด่วนสถานีรถไฟโดยสารขนส่ง สถานีรถไฟใต้ดิน ท่าอากาศยาน ชุมชน เป็นต้น

รายละเอียดการดำเนินงาน

๑.๒ เมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative City) เพื่อส่งเสริมผลักดันให้เมืองที่มีศักยภาพเป็นสมาชิกเครือข่ายเมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของ UNESCO อันจะนำไปสู่การเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศ และสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยกับเครือข่ายเมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ในประเทศอื่นๆ เพื่อพัฒนาเมืองของประเทศไทยที่มีศักยภาพทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ เป็นเครือข่ายเมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์ของ UNESCO ต่อไป

แนวทางการดำเนินงาน

- ๑.การศึกษา สํารวจ วิจัย จัดเก็บองค์ความรู้ด้านภูมิสังคม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมวิถีชีวิตของท้องถิ่น
- ๒.จัดประชุมระดมความคิด เวทีประชาคมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้าง STORY ของชุมชน
- ๓.ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปรับปรุงภูมิสถาปัตยกรรม อันเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนให้มีบรรยากาศ สวยงามและดึงดูดนักท่องเที่ยว
- ๔.การพัฒนา สร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์และบริการทางวัฒนธรรม (การออกแบบ , ROAD SHOW , MARKETING)
- ๕.การจัดทำมาตรการตลาดเชิงรุกโดยเพิ่มช่องทางการเผยแพร่งานศิลปะร่วมสมัยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
- ๖.การพัฒนา และสร้างสรรค์กิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมไทย รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม
- ๗.การจัดสื่อประชาสัมพันธ์ภายในประเทศ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ๘.การจัดทำศูนย์บริการข้อมูล (Call Center) ที่สามารถเชื่อมต่อต่างประเทศ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ที่มีภาษาต่างประเทศหลักๆ และสามารถเชื่อมต่อข้อมูลกับศูนย์บริการข้อมูลในพื้นที่
- ๙.การประกวด การคัดเลือก “ที่สุด ๑๐ แหล่งแห่งเมืองวัฒนธรรมสร้างสรรค์” (๑๐ Best Creative City)
- ๑๐.การจัดอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Frontline) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ

รายละเอียดการดำเนินงาน

แผนงานที่ ๒. สร้างการมีส่วนร่วมและสนับสนุนการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายในแต่ละสาขา มาตรการ

๒.๑ มหกรรมศิลปะร่วมสมัย เพื่อส่งเสริมการนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และเพิ่มคุณค่าทางสังคม รวมถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ได้ชื่นชม ตระหนักถึงคุณค่าของงานศิลปวัฒนธรรมไทย ตลอดจนมุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรค์การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย การส่งเสริมความร่วมมือกับศิลปิน องค์กรเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการเชิดชู และยกย่องผู้สร้างสรรค์ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคเป็นประจำและต่อเนื่อง และที่สำคัญคือการต่อยอดความสำเร็จของการนำเอางานศิลปวัฒนธรรมไทยที่มีคุณค่าและประวัติศาสตร์ที่สั่งสมกันมาอย่างยาวนาน อันถือเป็นต้นน้ำและรากแก้วของประเทศมาพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่มีแนวคิดความเป็นไทย (THAINESS) ไม่ใช่การสร้างสรรค์ผลงานที่ไร้รากไร้ซึ่งเอกลักษณ์ของชนชาติ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เรื่องการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยศิลปวัฒนธรรมจะเป็นทุนที่มีค่ายิ่ง นำไปสู่การตระหนักรู้ภาคภูมิใจ ห่วงแหน และสืบทอดไว้ให้คงอยู่ตลอดไป อีกทั้งยังเป็นสิ่งเชิดชูภาพลักษณ์ให้เป็นที่ยอมรับในสายตาของนานาชาติ

แนวทางการดำเนินงาน

๑.การบริหารจัดการโครงการ โดยแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ

ระยะที่ ๑ ขั้นตอนการเตรียมการ (PRE-EVENT) การวิเคราะห์สถานการณ์ความเป็นไปได้ การสร้างสรรค์โครงการ การกำหนดงบประมาณ การทำสัญญาจ้างต่างๆ การวางแผน การแบ่งงาน การนำเสนอกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ของศิลปะร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา รวมถึงการหาเครือข่ายพันธมิตรเอกชนในการสนับสนุนการดำเนินงาน

ระยะที่ ๒ ขั้นตอนระหว่างการจัดงาน (EVENT) การผลิตและควบคุมการดำเนินงานเพื่อนำงานศิลปะทุกแขนงมาผสานประโยชน์ซึ่งกันและกันทั้ง ๙ สาขา รวมถึงการประชาสัมพันธ์ และงานสนับสนุนอื่นๆ

ระยะที่ ๓ ขั้นตอนหลังเสร็จสิ้นการจัดงาน (POST-EVENT) การสานสัมพันธ์(CPM) (Customer Relationship Management) การบริหารสินทรัพย์ (Asset) และการรายงานและการประเมินผล

๒.จัดทำแผนการดำเนินงานศิลปะร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา ให้เกิดความชัดเจน และประสานสอดคล้องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบกว้างขวาง และทั่วถึงให้สามารถบริหารจัดการโครงการเพื่อนำเสนอคุณค่า สาร และ ความสำคัญของศิลปะร่วมสมัยในรูปแบบและวิธีการต่างๆ สร้างภาพลักษณ์ใหม่ในการดำเนินการส่งเสริมวัฒนธรรม โดยการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนการประยุกต์ และพัฒนาเพื่อให้ผลงานมีความทันสมัย และได้รับการยอมรับจากสาธารณชน

๓. สร้างเอกลักษณ์ของไทย (Branding Thai) ผ่านทางช่องทางต่างๆ อาทิ Contest & Award, Roadshow ,Festival ,Networking กับ Producer และ Buyer/Agency จากทั่วโลก

รายละเอียดการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. ส่งเสริมการสร้างสรรคศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (จำนวน ๒ แผนงาน)

แผนงานที่ ๑. การบริหารจัดการแหล่งทุนเพื่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

มาตรการ

๑.๑ การระดมทรัพยากรและบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนเกี่ยวกับการให้การอุดหนุนหรือให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ขอรับการส่งเสริม ตลอดจนการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับการส่งเสริมศิลปะร่วมสมัยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย พ.ศ.๒๕๕๑

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ศึกษา วิจัย และสำรวจ เพื่อกำหนดแผนการระดมทุนส่งเสริมการลงทุนทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๒. ระดมทรัพยากรและบริหารจัดการแหล่งทุนหรือกองทุนส่งเสริมงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๓. ส่งเสริม สนับสนุนบุคคล องค์กรรัฐ เอกชน ชุมชน ในการสร้างสรรค์งานและการระดมทุนทางศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ทั้งในและต่างประเทศ
๔. เชื่อมโยง ประสานงานกับเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ทั้งในและต่างประเทศ
๕. กำกับ ติดตาม และประเมินผลกิจกรรมโครงการที่ได้รับสนับสนุนจากแหล่งทุนหรือกองทุนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ฯลฯ

แผนงานที่ ๒. ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการสร้างสรรคศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง

มาตรการ

๒.๑ การส่งเสริม และพัฒนาศิลปะสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมที่มุ่งต่อยอดทางความคิด และทักษะด้านศิลปะสร้างสรรค์ การเก็บ รวบรวม พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในด้านศิลปะสร้างสรรค์ การแนะนำเทคโนโลยีในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ การส่งเสริมการสร้างสรรคผลงานศิลปะ และสินค้าวัฒนธรรมต่างๆ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ความเป็นไทย รวมถึงการเปิดเวทีการแสดงผลงานในด้านศิลปะสร้างสรรค์ ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรในสาขาศิลปะสร้างสรรค์เกิดการพัฒนาความคิด สามารถสร้างผลงานที่มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนการเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนในวงกว้างเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ สามารถแข่งขันได้ทั้งในและต่างประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ผลิตงานศิลปะร่วมสมัยในการพัฒนาคุณภาพของงานศิลปะสร้างสรรค์ ให้เป็นที่ยอมรับ ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ และมีความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจมากขึ้น
๒. ส่งเสริมและสร้างโอกาสให้ผู้ผลิตงานศิลปะร่วมสมัยให้สามารถสร้างงานที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมสนับสนุนให้คนไทยบริโภคงานศิลป์ที่ถูกลิขสิทธิ์มากขึ้น
๓. สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน โดยเฉพาะผู้ผลิตรายใหม่ที่ต้องการเข้ามาลงทุนในงานศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนการผลิตใหม่ๆที่มีความหลากหลายมากขึ้น สามารถขยายกลุ่มตลาดใหม่ๆทั้งภายในประเทศ และการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ
๔. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการกระบวนการผลิตและการตลาดงานศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และลดต้นทุนการผลิตรวมทั้งให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือมาตรการการจูงใจอื่นๆ
๕. เสริมสร้างความร่วมมือทางวิชาการและการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์มาถ่ายทอดและพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

รายละเอียดการดำเนินงาน

๖. พัฒนาระบบการยกย่อง เชิดชู และการถ่ายทอดองค์ความรู้ ยุกระดับคุณภาพของบุคลากร โดยการคัดสรร ประกวดยกย่องเชิดชูเกียรติบุคลากร สร้างสรรค์ผลงานหลากหลายระดับ ทั้งระดับเยาวชน ระดับผู้สร้างสรรค์รุ่นกลาง และระดับเชี่ยวชาญมืออาชีพ

๗. จัดทำระบบข้อมูลทำเนียบนามประวัติและผลงานของบุคลากรให้เป็นคลังข้อมูล

๘. การส่งเสริมให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญระดับมืออาชีพให้ได้มีโอกาสถ่ายทอดองค์ความรู้ และทักษะของตน สู่บุคลากรรุ่นใหม่

๙. พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของธุรกิจต่างประเทศ ทำให้เกิดการร่วมทุน รวมทั้งการเข้ามาใช้บริการที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้และกระจายรายได้ให้ประชาชนในประเทศเพิ่มมากขึ้น

ฯลฯ

๒.๒ การส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติศิลปินศิลปาธร เพื่อยกย่อง และเผยแพร่เกียรติคุณของศิลปินร่วมสมัย รุ่นกลาง ผู้สร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนจนเป็นที่ประจักษ์ของวงการศิลปะ ในฐานะเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งศิลปะภายใต้รางวัลที่ชื่อว่า “ศิลปาธร” ซึ่งมาจากคำว่า ศิลปะ+ธ (ธ ที่แปลว่า ผู้รักษาไว้,ผู้ทรงไว้) ผลงานที่รังสรรค์ขึ้นนอกจากจะทรงคุณค่าทางศิลปะแล้ว ยังเป็นแรงบันดาลใจและเป็นการจุดประกายให้วงการศิลปะและศิลปินได้ตื่นตัว และร่วมกันสร้างสรรค์ผลงาน นำพาชื่อเสียงและความสามารถด้านศิลปะของศิลปินไทยให้เป็นที่รู้จักสู่ระดับสากลและระดับโลก

แนวทางการดำเนินงาน

๑. แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน ฝ่ายต่างๆในโครงการฯ

๒. สรรหา คัดเลือกศิลปินร่วมสมัยรุ่นกลาง เพื่อยกย่องเป็นศิลปินร่วมสมัยดีเด่น รางวัล “ศิลปาธร” ในสาขาต่างๆ

๓. จัดงานพิธีมอบรางวัลเชิดชูเกียรติศิลปินร่วมสมัยดีเด่นรางวัล “ศิลปาธร”

๔. จัดนิทรรศการเผยแพร่ผลงานศิลปินร่วมสมัยดีเด่นรางวัล “ศิลปาธร”

๕. เผยแพร่และให้บริการความรู้อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับศิลปินแห่งชาติ

๖. จัดทำทำเนียบข้อมูลประวัติและผลงานศิลปิน “ศิลปาธร”

ฯลฯ